

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.

1.) Przypozwanie osoby trzeciej według węgierskiego prawa cywilnego procesowego

Strona, która w rezultacie niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia sprawy, mogłaby wystąpić z roszczeniem przeciwko osobie trzeciej albo, przeciwko której osoba trzecia mogłaby wystąpić z roszczeniem, może tej osobie trzeciej przesłać zawiadomienie o toczącym się procesie. Przypozwanie dokonać może nie tylko powód lub pozwany, ale również interwenient lub przypozwana osoba trzecia.

2.) Termin, w którym przypozwanie osoby trzeciej jest procesowo dopuszczalne:

pozwany może dokonać przypozwania osoby trzeciej w terminie 30 dni od dnia otrzymania pozwu, zaś powód – w terminie 30 dni od dnia zawiadomienia go o złożeniu odpowiedzi na pozew. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dopuszczalnych zmian powództw i powództw wzajemnych.

Osoba, która przystąpiła do toczącego się już procesu, czy to w charakterze interwenienta, czy jako przypozwana osoba trzecia, może dokonać przypozwania w terminie 30 dni od dnia włączenia się do procesu. W sprawach kwalifikowanych jako sprawy szczególnej wagi (w których wartość przedmiotu sporu przewyższa 400 mln HUF) termin do złożenia oświadczenia przez stronę przypozywającą oraz przez przypozwaną osobę trzecią, wynosi nie 30, lecz 15 dni. Oświadczenie złożone przez stronę przypozywającą po upływie terminu jest bezskuteczne, innymi słowy sąd potraktuje je tak, jakby go nie złożono.

3.) Przesłanie osobie trzeciej pisma o przypozwanie:

przesyłając osobie trzeciej pismo o przypozwanie, strona przypozywająca ma obowiązek dokonać dwóch czynności. Po pierwsze, strona przypozywająca powinna przypoznać osobę trzecią na piśmie, wskazując w nim przyczyny przypozwania oraz przedstawiając w sposób zwięzły stan sprawy. Po drugie, przypozwanie należy zgłosić sądowi na piśmie albo na rozprawie ustnie do protokołu, również wskazując przyczyny przypozwania. Składając do sądu pismo o przypozwanym, strona przypozywająca przedstawia dowód doręczenia osobie trzeciej pisma o przypozwanym wraz ze wskazaniem daty jego odbioru. Jeżeli osoba trzecia nie przesłała do sądu oświadczenia o wstąpieniu do sprawy w terminie 30 dni od daty doręczenia jej przypozwania potwierdzonego dowodem przez stronę przypozywającą, uznaje się, że przypozwana osoba trzecia z przypozwania nie skorzystała. Oświadczenie złożone po upływie terminu jest bezskuteczne.

Przypozwana osoba trzecia, która podjęła decyzję o skorzystaniu z przypozwania, może wstąpić do procesu po stronie przypozywającej w charakterze interwenienta. Oświadczenie w tym zakresie składa się na piśmie albo na rozprawie ustnie do protokołu.

Dalsze kwestie związane z dopuszczeniem przypozwanej osoby trzeciej do procesu jako interwenienta oraz jej status prawny w postępowaniu określają przepisy regulujące interwencję.

4.) Skutki prawne przypozwania osoby trzeciej:

Przypozwana osoba trzecia, która postanowiła skorzystać z przypozwania, może wstąpić do procesu po stronie przypozywającej jako (wezwany) interwenient. Węgierskie prawo cywilne procesowe przewiduje dwojakiego rodzaju sytuacje w odniesieniu do interwenientów.

Jeżeli orzeczenie nie odniesie skutku prawnego w stosunku między interwenientem a przeciwnikiem strony, do której interwenient przystąpił, interwenient (pierwotnie osoba trzecia), może niezależnie od strony do której przystąpił, podejmować wszelkie czynności procesowe dostępne tej stronie, z wyjątkiem zawarcia ugody, uznania powództwa i zrzeczenia się roszczeń. Czynności interwenienta są skuteczne tylko o tyle, o ile nie podjęła ich strona, do której przystąpił, oraz o ile nie stoją one w sprzeczności z czynnościami tej strony.

Jeżeli zgodnie z obowiązującym prawem orzeczenie ma odnieść skutek prawny w stosunku między interwenientem a przeciwnikiem strony, do której interwenient przystąpił, interwenient (pierwotnie osoba trzecia), może niezależnie od strony do której przystąpił, podejmować wszelkie czynności procesowe dostępne tej stronie, z wyjątkiem uznania powództwa i zrzeczenia się roszczeń, a czynności takie są skuteczne, nawet jeżeli stoją w sprzeczności z czynnościami strony, do której przystąpił. Rozpoznając sprawę, sąd dokonuje oceny skutków takich sprzecznych czynności oraz bierze również pod uwagę inne aspekty sprawy.

To, czy orzeczenie ma odnieść skutek prawny w stosunku między interwenientem a przeciwnikiem strony, do której przystąpił, nie należy jednak do władzy dyskrecyjnej sędziego, lecz wynika wyłącznie z przepisów prawa.

Jednym z takich przepisów jest § 32 ust. 2 *ustawy LXII z 2009 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów silnikowych*, który stanowi: „Prawomocne orzeczenie oddalające roszczenie odszkodowawcze poszkodowanego odnosi skutek także wobec ubezpieczającego, a w przypadkach, o których mowa w § 35 ust. 1, również wobec posiadacza i kierowcy, jeżeli sąd tak rozstrzygnął w procesie między poszkodowanym a towarzystwem ubezpieczeniowym, agentem regulującym szkody, krajowym biurem ubezpieczeń lub zarządzającym funduszem odszkodowawczym.”. Powołany wyżej § 35 ust. 1 stanowi: „Poszkodowany może dochodzić od zarządzającego funduszem odszkodowawczym odszkodowania za szkodę majątkową lub uszczerbek na zdrowiu, jeżeli zdarzenie, które wywołało szkodę lub uszczerbek, miało miejsce na terytorium Węgier, oraz wywołał je podlegający ubezpieczeniu, a nieubezpieczony pojazd silnikowy, pojazd silnikowy kierowany przez niezidentyfikowanego posiadacza lub przez pojazd niezidentyfikowany lub gdy zdarzenie to wystąpiło w okresie zawieszenia ubezpieczenia, o którym mowa w § 26, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w § 36. Zarządzający funduszem odszkodowawczym pokrywa roszczenia do wysokości maksymalnej określonej w § 13 ust. 1. Zarządzający funduszem odszkodowawczym wypłaca również poszkodowanemu odszkodowanie za wszelkie szkody spowodowane przez pojazd silnikowy, który nie został dopuszczony do użytku lub został z użytku wycofany”).

Skorzystanie z przypozwania nie oznacza, że przypozwana osoba trzecia uznała zobowiązanie wobec strony przypozywającej. Orzekanie w procesie głównym (tj. w procesie, do którego osobę trzecią przypozowano) o stosunku prawnym między stroną przypozywającą a przypozwaną osobą trzecią jest niedopuszczalne.

Art. 74 – Opis krajowych regulacji i procedur dotyczących wykonywania

Proszę przejść do formularza dotyczącego [procedur służących wykonaniu orzeczenia](#).

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1

Na Węgrzech są to sądy rejonowe (*Járásbíróság*) mające tę samą siedzibę, co sądy okręgowe (*Törvényszék*). Dla Pesztu jest to sąd rejonowy w Budzie (Budakörnyéki Járásbíróság), dla Budapesztu jest to Centralny Sąd Rejonowy w Budzie (Budai Központi Kerületi Bíróság).

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

Na Węgrzech są to sądy okręgowe (*Törvényszék*). W Budapeszcie jest to Sąd Okręgowy dla m.st. Budapesztu (*Fővárosi Törvényszék*).

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

– na Węgrzech to: Sąd Najwyższy (środek zaskarżenia wnosi się za pośrednictwem sądu pierwszej instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie).

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych
Nie dotyczy.

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

– na Węgrzech to: § 57 dekrety z mocą ustawy nr 13 z 1979 r. o prawie prywatnym międzynarodowym.

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

– na Węgrzech to: §§ 58–60 (w zakresie przyznania osoby trzeciej) ustawy III z 1952 r. ustanawiającej kodeks postępowania cywilnego.

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

Umowa między Węgierską Republiką Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 16 maja 1966 r.,

Konwencja między Węgierską Republiką Ludową a Republiką Cypryjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 30 listopada 1981 r.,

Traktat między Węgierską Republiką Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Bratysławie dnia 28 marca 1989 r., w zakresie, w jakim odnosi się do Republiki Czeskiej i Republiki Słowackiej,

Konwencja między Węgierską Republiką Ludową a Republiką Francuską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i rodzinnych, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń, pomocy prawnej w sprawach karnych oraz ekstradycji, podpisana w Budapeszcie dnia 31 lipca 1980 r.,

Konwencja między Węgierską Republiką Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Budapeszcie w dniu 8 października 1979 r.,

Traktat między Węgierską Republiką Ludową a Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie wzajemnej pomocy prawnej, podpisany dnia 7 marca 1968 r., w zakresie, w jakim odnosi się do Republiki Chorwacji i Republiki Słowenii,

Umowa między Węgierską Republiką Ludową a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r. oraz

Traktat między Węgierską Republiką Ludową a Rumuńską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Bukareszcie dnia 7 października 1958 r.

Ostatnia aktualizacja: 27/02/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się

w informacji prawnej.